

سوره نود و یکم - شمس
این سوره در مکه نازل شده و ۱۵ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به خورشید، و روشنائی آن! و به ماه، چون از پی آن درآید! و به روز، چون جهان را روشن گرداند! و به شب، چون آن را بپوشاند! و به آسمان. و آن که آن را برآورد! و به زمین، و آن که آن را بگسترانید! و به نفس، و آن که آن را در حد کمال آفرید! و گناه و تقوای (یا خیر و شرّ) او را بدو الهام کرد! (بدین سوگندها که) هر کس نفس خویش را پاک ساخت رستگار گردید! و هر کس خود را آلوده کرد زیانکار شد! (۱ - ۱۰)

قوم ثمود به سبب سرکشی و طغیانشان (پیامبر خود را) تکذیب کردند! آنگاه که شقی‌ترین آنها (برای کشتن شتر صالح) برگزیده شد! پس پیامبر خدا به آنها گفت از شتر خدا و آبشخور او دست بردارید! ولی آنها پیامبر را تکذیب کردند و شتر را پی‌زدند و به سبب این گناه پروردگارشان عذاب فرستاد و (شهرشان را) با خاک یکسان نمود! و از فرجام ان بیم ندارد! (۱۱ - ۱۵)